

Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει ἐπιστολῆς. Τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦτο ἐγράφη μὲν ἐν Βενετίᾳ ἐν ἔτει 1587, ἐξεδόθη δὲ ἐν ἔτει 1591 ἐν Φραγκφούρτῃ μεθ' ἑτέρου πονήματος τοῦ αὐτοῦ, „Περὶ τοῦ τίνα τρόπον ἐν τοῖς οὔσι παρακεχώρηται τὰ κακά, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχην Ἱερεμίαν.“
 12) Σχόλια ἀνασκευαστικά περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου κατὰ Ἰακώβου Γρετζέρου. Ἐξεδόθησαν λατινιστὶ ἐν τῷ Θ' τόμῳ τῶν ἀπάντων τοῦ Γρετζέρου σελ. 50 καὶ ἐξῆς. 13) Διάλογος Γραικοῦ καὶ Λατίνου. Ἐξεδόθη μετὰ τῶν δύο ἀποδεικτικῶν λόγων Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

Παῖσιος μητροπολίτης Ῥόδου, Ζακύνθιος, ἤκμαζε κατὰ τὸ τέλος τῆς δεκάτης ἕκτης ἑκατονταετηρίδος (τῷ 1595). ἦν δὲ φίλος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ καὶ τοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων Μαξίμου τοῦ Μαργουίνου. Σῶζονται ἐπιστολαὶ τινες Μελετίου τοῦ Πηγᾶ πρὸς τὸν Παῖσιον καὶ τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα, ποιηθὲν ὅτε ὁ Παῖσιος μετέβη εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν καιρῷ τῶν τοῦ Νεΐλου ἀναβάσεων.

Νεῖλος ἐρισμάραγδος ἐλισσομέναις ἐνὶ δίναις

ἄλλεται αἰσθόμενος Παῖσιου ἐρχομένου.

Στέψατε νηρεῖδες ἀμαράντοις, στέψατε νύμφαι

ἄνδρα φίλον ὕμνοις, εἶκελον ἀθανάτοις.

ἀλῶς ὁ γέρων ἔφαθ', αἱ δ' ἔκλυον μάλα γ' ὄκα·

ἤχησαν δ' ἀκατὰ Παῖσιον ἐρχόμενον(α).

Τοῦ μητροπολίτου Παῖσιου σῶζονται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 124 χειρογράφῳ τῆς ἐν Βενετίᾳ Νανιανῆς βιβλιοθήκης (νῦν τοῦ ἁγίου Μάρκου) ὀμιλίας τριακότα. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ὀμιλιῶν τού-

(α) Χειρόγρ. Μαρκαν. βιβλιοθ. ἀριθ. 124.

